

Capitulum. *Apoc. 21.*
Vidi civitatem sanctam
 Jerusalem novam descen-
 dentem de celo a Deo,
 paratam sicut sponsam or-
 natam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vertice
 Sukami Parentis Filius,
 Ceu monte descens lapis
 Terras in imas decidens,
 Domus superne, & infima,
 Urinque junxit angulum.
 Sed illa sedes Cœlitum
 Semper resulat laudibus,
 Deumque Trinum & Uni-
 cum.

Jugi canore prædicat:
 Illi canentes jungimur
 Alme Sionis amuli.
Hæc templa, Rex Cœlestium,
 Imple benigno lumine:
 Huc ô rogatus adventi,
 Plebisque vota suscipe,
 Et nostra corda iugiter
 Perfunde cœli grætia.
Hic impetrent Fideiium
 Voces precësque supplicum
 Domus beata mûnera,
 Parisque donis gaudeant,
 Donec soluti corpore,
 Sedes beatas implcant.

Decus Parenti debitum
 Sit usquequæque altissimo,
 Næroque Paris Unico,
 Et inçlyto Paraclyto,
 Cui laus, potestas, glôria
 Eterna sit per sæcula. Amen.
Hæc est domus Dômini
 firmiter ædificata. *Ps.* Bene
 fundata est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona.
 Zachæ, festinans descende,
 quia hodie in domo tua
 oportet me manere: at ille
 festinans descendit, & sus-
 cepit illum gaudens in do-
 mum suam. Hodie huic dô-
 mini salus a Deo facta est,
 alleluia.

**In ipso die Dedicatiōis
 Ecclesiæ, & per Octavam, &**
 quando varianda est Oratio
 ob concursus Dedicatiōis
 alterius Ecclesiæ.

Oratio.

DEus, qui invisibiliter
 omnia cõntines, & tam-
 en pro salute generis hu-
 mani signa tue potentie vi-
 sibiliter ostendis: Templum
 hoc potentia tue inhabitati-
 onis illustra, & concede;
 ut omnes, qui huc depre-
 cari conveniunt, ex qua-
 cumque tribulatione ad te
 clamaverint, consolatiōis
 tue beneficia consequantur.
 Per Dôminum nostrum.

**In Anniversario Dedicati-
 onis Ecclesiæ, & per Octavam.**
Oratio.

DEus, qui nobis per sin-
 gulos annos huius sanc-
 ti templa tui consecrati-
 onis rep. ras diem, & sacris
 semper mysteriis represen-
 tas incolumes: exaudi pre-
 ces populi tui, & presta;
 ut quisquis hoc templum
 beneficia petiturus ingreditur,
 cuncta se impetrasse
 lætetur. Per Dôminum. **Ad**

Ad Tertiam, Antiphona.
 Domus mea. **Capitulum Vi-**
 di civitatem, *ut supr. cxxxij.*
Ps. breve. Domum tuam
 Dômine, * Decet sancti-
 do. Domum. *Ps.* In longi-
 tudinem dierum. Decet. Glô-
 ria Patri. Domum. *Ps.* Lo-
 cus iste sanctus est, in quo
 orat sacerdos. *Ps.* Pro delictis
 & peccatis populi.

Ad Sextam, Antiphona.
 Hæc est Domus Dômini.

Capitulum. *Apoc. 21.*
ET audivi vocem mag-
 nam de throno dicen-
 tem: Ecce tabernaculum
 Dei cum hominibus, & ha-
 bitabit cum eis. Et ipsi po-
 pulus ejus erunt, & ipse Deus
 cum eis erit eorum Deus.

Ps. breve. Locus iste sanctus
 est, in quo orat sacerdos.
 Locus. *Ps.* Pro delictis &
 peccatis populi. In quo.
 Glôria Patri. Locus. *Ps.* Hæc
 est domus Dômini firmi-
 ter ædificata. *Ps.* Bene fun-
 data est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona.
 Lapidis pretiosi.

Capitulum. *Apoc. 21. b.*
ET absterget Deus om-
 nem lacrymam ab ocu-
 lis eorum: & mors ultra
 non erit, neque luctus, ne-
 que clamor, neque dolor
 erit ultra, quia prima abi-
 erunt. Et dixit qui sedebat
 in throno: Ecce nova fa-
 cio omnia.

Ps. breve. Hæc est domus
 Dômini, * Firmiter ædifi-
 cata. Hæc est. *Ps.* Bene fun-
 data est supra firmam petram.
 Firmiter ædificata.
 Glôria Patri. Hæc est.
Ps. Bene fundata est domus
 Dômini. *Ps.* Supra firmam
 petram.

**In secundis Vesperis, An-
 tiphone, Psalmi, Capitu-
 lum & Hymnus ut in pri-
 mis Vesperis. cxx.**
Ps. Domum tuam Dômine
 decet sanctificatio. *Ps.* In longi-
 tudinem dierum.

Ad Magnificat, Antiphona.
 O quam mentendus est lo-
 cus iste! verè non est hic
 aliud, nisi domus Dei, &
 porta cœli.

SECUNDA DIE

Infra Octavam.

**In primo Nocturno Je-
 guntur Lectiōes de Scrip-
 tura occurrente.**

In secundo Nocturno.
 Ex Tractatu sancti Augustini
 Episcopi super Psalmos.

In Psalm. 122.

Lectio iv.

Jerusalem, quæ ædifi-
 tur ut civitas. Fratres,
 quando dicebat ista Da-
 vid, perfectæ erat illa civi-
 tas, non ædificabatur. Nes-
 cio quam ergo civitatem di-
 cit, quæ modo ædificatur,
 ad quam currunt in fide læ-
 pides vivi: de quibus dicit
 Petrus, Et vos tanquam
 lapides vivi coedificamini
 in

in domum spiritalem, id est; templum Dei sanctum. Quid est, Lapidis vivi edificamini? Vivis, si credis; si autem credis, edificeris templum D: i; quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

Orantibus. ccxvii.

Lectio v.

Psa ergo modo civitas edificatur. Præcedunt de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coadificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, que edificatur ut civitas, fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, quod est Christus Jesus.

Orantibus. ccxviii.

Lectio vi.

Fundamentum quando ponitur in terra, desuper edificatur parietes, & pondus parietum ad imatendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in celo est, ad calum edificatur. Corpora edificaverunt

istam structuram, quam videtis amplam surrexisse huius Basilicæ: & quia corpora edificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia verò spiritualiter edificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illic ergo curramus, ibi edificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in aëris tuis Jerusalem.

Mane surgens. ccxviii. In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam, in fine.

Et confestim, inquit, vidit, & sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione prestricti, & in Zachæo citius quam oportuit, derelicti,

plus

rite adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia & Christum vidit, & Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, & manentem super eum.

Domus mea. ccxxj.

Lectio viij.

Iscant divites, non in facultatibus crimen habere; sed in iis qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiae ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adumenta viris. Dives certe Zachæus, & electus à Christo; sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, que fraude susulerat (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona queruntur) uberiorem mercedem quam conferbat, accipit.

Lapides pretiosi. ccxxj.

Lectio ix.

Et bene princeps indicitur publicanorum. Quis iam de se desperet, quando & iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, avaros. Quia statuta pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullus alterius staturam Scriptura, nisi huius expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat: Nondum viderat Christum: me-

ritio adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia & Christum vidit, & Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, & manentem super eum.

Te Deum laudamus. 17.

TERTIA DIE

Infra Octavam.

Lectio prima Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Sermone 256. de Tempore.

Lectio iv.

Celebritas huius congregationis, dedicatio est domus orationis.

Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo edificamur, ut in fine sæculi dedicemur. Edificium, immò edificatio habet laborem: dedicatio exultationem. Quod hic fiat, quando ista surgebant, hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis & montibus ligna & lapides edificantur: cum verò catechizantur, baptizantur, formantur, tanquam inter manus fabricorum & officum dolantur, collineantur, compla-

planantur. Verūtamēn domum Dōmini non faciunt, nisi quando charitate compaginamur.

Orantibus. cxv. *Lectio v.*

Ligna ista, & lapides si non sibi certo ordine cohererēt, si non se pacifice innecterent, si non se invicem, coherendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fabrica lapides, & ligna bene sibi coherere, seclius intras, ruinam non times. Volens ergo Dōminus Christus intrare, & in nobis habitare, tanquam edificando dicebat: Mandatum novum do vocis: Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum fabricabatis. Ergo ut eruinamini a vestra ruina vetustate, vos invicem amate.

Orantibus. cxviii. *Lectio vi.*

Consideret ergo charitas vestra, edificari adhuc istam domum toto, sicut predictum est & promissum, orbem terrarum. Cum enim edificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Dōmino canticum novum, cantate Dōmino

omnis terra. Quod ibi dixit, Canticum novum: hoc Dōminus dixit, Mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amāntes est. Vox huius cantōris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratias amemus: Dōminum enim amamus, quo nihil melius invenimus: ipsum amemus propter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum.

Mane surgens. cxviii. *In tertio Nocturno.*

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Zacharus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrōsii

Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam

prope finem.

Quæ autem turba, nisi imperite confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientie? Ergo Zacharus quædiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascendit, & vidit: hoc est, plebis iam transgressus inscitiam, meruit quem desiderabat, aspicere. Pulchre autem addidit, Quia il-

illa parte erat transiturus Dōminus: vel ubi commoratus, vel ubi crediturus: ut & mysterium servaret, & gratiam seminaret. Sic enim venerat, ut per Judzos transiret ad Gentes.

Domus mea. cxix. *Lectio viij.*

Vidit itaque Zachæus sursum. Jam enim sublimitate fideliter fructus novorum operum, velut fecundæ altitudine arboris eminebat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, fescivitatem admiscere delictat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque completeret illud: Arbor fici produxit grossos suos.

Lapides pretiosi. cxix. *Lectio ix.*

Ad hoc enim Christus advēnit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi: Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathanael sub arbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathanael, quia sub lege: Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Dōmini occultus defensor, hic publicus predicator. Ille adhuc Chris-

tum ex lege quærebat: iste jam supra legem reliquēbat sua, & Dōminum sequēbatur.

Deum laudamus. 17.

QUARTA DIE

Infra Octavam.

Lectiōnes primi Nocturni de Scriptura occurrēte.

In secundo Nocturno.

De Sermōne S Augustini

Episcopi.

Ex Serm. 166. de Tempore.

Lectio iv.

Atēditre in Psalmo dedicatōnis, quem modo cantavimus ex ruina edificiorum. Conscidisti saccum meum: hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo ad edificium? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicatōnis: Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnoscite. Si expōne, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuo agnoscitis loquentem, ut amētis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit: Eruiisti Dōmine ab inferis animam meam?

Orantibus. cxv. *Lectio v.*

Cujus anima jam ab inferis èvta est, nisi de qua dictum est alio loco: Non detrahent animam meam in inferno? Propōnuntur dedicatō, & cantatur

liberatio, canticum dedicacionis domus, & dicitur: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me, & non jucundasti inimicos meos super me. Attendite Judæos inimicos, qui se putabant occidisse Christum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

¶ O quam. cxviii.

Lectio vi.

Resurrexit tertia die, & ejus vox est: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem: Propter quod cum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, predicacione aliqui compungebantur. In ejus ergo predicacione, & per Apostolorum constantem diffamationem à iqui compungebantur, & convertebantur: aliqui obdurabantur, & confundebantur; nulli tamen jucundabantur.

¶ Manè surgens. cxviii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine

Zacheus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Lib. 27. Moralium cap. 27. part. medium.

Si veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem facilitatem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc Evangelicæ històriæ verba testantur: quia Zacheus cum videre præ turba nihil posset, sycomororum arborem ascendit, ut transirentem Dominum cerneret. Sycomororum quippe ficus fatua dicitur.

¶ Domus mea. cxxix.

Lectio vii.

Pusillus itaque Zacheus sycomororum subit, & Dominum vidit: quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit: quia

in-

Infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

Ex Sermone 256.

de Tempore.

Lectio iv.

Modò, quando implentur Ecclesie, putamus jucundari

Judæos: Ecclesie edificantur, dedicantur, implentur: quomodo illi jucundantur? Non solum non jucundantur, sed etiam confunduntur, & implentur vox exultantis: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: & non jucundasti inimicos meos super me. Non jucundasti super me: si mihi credant, jucundabis in me. Ne multa dicamus, ad illa quæ cantavimus, aliquid veniamus. Quomodo dicit Christus: Concidisti saccum meum, & accinxisti me latitia? Saccus ejus erat similitudo carnis peccati.

¶ Orantibus. cxxvii.

Lectio v.

Non tibi vilescat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclusum pretium tuum. Concidisti saccum meum. Evastimus ad saccum istum. Concidisti saccum meum. In passione conscis-

infirmatem humane mentis, ne lucem veritatis intendat, curarum secularium tumultus premit. Sed prudenter sycomororum ascendimus, si provide eam, quæ divinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultius, quam amissa non querere, possessa sapientibus relaxare, nullam pro acceptis injuriis injuriam reddere, immò ad junctis aliis patientiam præbere?

¶ Lápides pretiosi. cxxx.

Lectio ix.

Quasi enim sycomororum nos ascendere Dominus præcipit, cum dicit: Qui auferat quæ tua sunt, ne repetas. Et rursum: Si quis te percussit in dexteram maxillam, præbe illi & alteram. Per sycomororum Dominus transiens cernitur: quia per hanc sapientem stultitiam, etsi necdum, ut est, solide, jam tamen per contemplationis lumen Dei sapientia quasi in transitu videtur, quam videre nequeunt qui sibi sapientes esse videntur: quia ad conspicendum Dominum, in elata cogitationum suarum turba deprehensi, adhuc sycomororum arborem non invenerunt.

Te Deum laudamus. 17.

cxl **Intra Octavam Dedicatōnis Ecclesie.**
scissus est. Quomodo ergo Deo Patri dicitur, Conscidisti saccum meum? Quomodo Patri dicatur, vis audire, Conscidisti saccum meum? quia proprio Filio non peperit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Feit enim per Judæos necientes, & confundentur scientes, & confundentur negantes. Nesciunt enim quid boni nobis operati sunt malo suo. Suspensus est saccus, & quasi lætæus est impius. Conscidit saccum lænceæ persecutor, & fudit pretium nostrum Redemptor.

¶ O quam. cxxvii.

Lectio vi.

CAnte Christum Redemptor, gemat Judas venditor, erubescat Judæus emptor. Ecce Judas vendidit, Judæus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, seipso perdidit, venditor & emptor. Dicit ergo caput nostrum, dicat pro corpore dedicato. Dicit, audiamus. Conscidisti saccum meum, & accinxisti me lætitia: id est, Conscidisti mortalitatem meam, & accinxisti me immortalitate & incorruptione. Ut canter tibi gloria mea, & non compungar. Quid est, Non compungar? Jam contra

me non ferat lænceam persecutor. Ut non compungar. Christus enim surgens a mortuis, jam non moritur, & mors illi ultra non dominabitur.

¶ Manè surgens. cxxviii.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.
In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.
Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.
Quæ impossibilia sunt apud homines, possibile sunt apud Deum. Ecce enim camelus deposita gibbi sarcina per foramen acus transit, hoc est, dives & publicanus relicto onere divitiarum, contempto censu fraudum, angustam portam, arctamque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mira devotione fidei ad videndum Salvatorem, quod natura minus haberat, ascensu supplet arboris: atque idem juste, quamvis ipse ronare non audeat, benedictionem Dominica susceptionis, quam desiderabat, accepit.

¶ Domus mea. cxxxj.

Lectio.

Intra Octavam Dedicatōnis Ecclesie.

Lectio viii.

Mysticè autem Zachæus, qui interpretatur justificatus, credentem ex Gentibus populum significat. Qui quanto curis secularibus occupator, tanto flagitiis deprimentibus erat factus humilior. Sed ablatus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in spiritu Dei nostri. Qui intrantem Jericho Salvatorem videre quærerat, sed pre turba non poterat: quia gratia fidei, quam mundo Salvator attulit, participare cupiebat: sed inlita vitiorum consuetudo, ne ad vorum perveniret, obstiterat.

¶ Lápides pretiosi. cxxxj.

Lectio ix.

EAdem namque turba noxiæ consuetudinis, quæ supra cæcum clamantem, ne lumen peteret, increpabat: etiam suscipientem publicanum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbarum voces magis ac magis clamando devicit, ita pusillus necesse est turbe nocentis obstaculum altiora petendo transcendit, terræna relinquat, arborem crucis ascendat. Sycomorus namque (quæ est arbor fossilis moro similis, sed altitudine præstans, undè & à Latinis cæcisa nuncupatur) fi-

cus fatua dicitur. Et eadem Dominica crux, quæ credentes alit ut ficus, ab incredulis irridetur ut fatua. Te Deum laudamus. 17.

SEXTA DIE

Intra Octavam.

Lectiōnes primæ Nocturni de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.

De Sermone S. Augustini

Episcopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ERgo, dum novam constructionem sanctæ hujus Ecclesie libenter attendimus, quam divino nomini hodie dedicamus, invenimus à nobis deberi & Deo nostro maximam laudem, & sanctitati vestræ congruum de divine domus edificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid edificationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos interius edificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter fiat in mentibus: & quod hic perfectum cernimus in lapidibus & lignis, hoc, edificante gratia Dei, perficiatur in corporibus vestris.

¶ Orantibus. cxxvij.

Lectio v.

Pincipaliter ergo gratias agamus Domino Deo nostro, à quo est omne

da

cxlij *Infra Oſtavam Dedicatiōnis Eccleſiæ.*
datur optimum, & omne donum perfectum: & eius bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quoniam ad conſtruendam istam domum orationis, fidelium suorum visitavit animum, excitavit affectum, surrogavit auxilium, inspiravit necdum volentibus ut vellent, adjuvit bonæ voluntatis conatus, ut facerent: ac per hoc Deus, qui operatur in suis & velle & perficere pro bona voluntate, hæc omnia ipse cepit, ipse perfecit.

De Homilla venerabilis Bedæ Presbyteri.
Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.
ET cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator, venit ad locum, ubi præterrens Zachæus sycómorum conscenderat: quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum & loquebatur & ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardēbat agnita facie beari. Suspicions vidit illum, quia per gratiam fidei à terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus præeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud: Oculi Domini super justos. Nam & nos que amamus, videre; ab his que execramur, intuitum festinamus avertere.

De quàm. cxlvij.

Lectio vi.
ET qui opera bona in conspectu suo nunquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbuit virtutis suæ favorem, tribuet condignam pro tanta operatio- nis mercedem. Adhuc amplius agenda sunt gratiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclesiam, quam fecit nomini suo construere, fecit etiam sanctorum Martyrum reliquiis amplius honorari.

Mane surgens. cxlvij.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 19.*
In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir

nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilla venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator, venit ad locum, ubi præterrens Zachæus sycómorum conscenderat: quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum & loquebatur & ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardēbat agnita facie beari. Suspicions vidit illum, quia per gratiam fidei à terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus præeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud: Oculi Domini super justos. Nam & nos que amamus, videre; ab his que execramur, intuitum festinamus avertere.

Domus mea. cxlvij.

Lectio vij.
Vidit ergo Jesus videntem se, quia elegit eligentem se, & amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominicæ incarnationis

Infra Oſtavam Dedicatiōnis Eccleſiæ. cxliij
nis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycómorum Jesu faciem speculandi Doctor egregius ostendit, cum ait: Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, & hunc crucifixum. Itemque aliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non solido cibo. Lac infirma temporariæ dispensationis, solidum cibum ærdua perpetuæ majestatis appellans.

Te Deum laudamus. 17. SEPTIMA DIE.

Infra Oſtavam.
Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.
Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 33. in cap. 9.

Matth.

Lectio iv.
Communis omnium dominus est Ecclesia, in quam, vobis prius ingressis, nos intramus, discipulorum formam retinentes: ideoque communiter omnibus statim atque ingressi fuerimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus. Nemo igitur sociordia torpeat: nemo secularibus rebus suspensus animum habeat: cum jam ad prædicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet poena. Equidem milles pœnis malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi molestius esset quam illud: quandoquidem magis propria hæc est, quam illa.

Lápides pretiosi. cxlvij.

Lectio ix.
ET dixit ad eum: Zachæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Phariseorum, hoc est, in Judæorum synagoga docebat: sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos & peccatores recipientem, contra avaritiam disparantem, & cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpebant: pertasus eorum facinora, discessit & aufergit, dicens: Relinquerunt vobis domus vestra deserta. Hodie autem in domo pusilli Zachæi oportet illum manere: hoc est, novæ lucis gratia coruscante, in hū-

Orantibus. cxlvij.

Lectio v.
Nam hic magnæ illæ nostræ opes posite sunt, hic spes nostra omnis. Quid

Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hac mensa longè pretiosior est atque jucundior: & lucerna hac quam illa, & ne norunt qui cum fide oleo peruncti, à morte liberati sunt. Arca etiam hac multò melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet: quamvis pauci sunt, qui eam possideant. Hic & lectulus est valde illo præstantior, divinatum enim Scripturam requies quovis lecto suavior est.

* O quam. cxviiij.

Lectio vij.

ET quidem si concordia perfectè servaretur à nobis, nullam aliam domum præter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testatur illa tria milia, & quibus nulla hominum, quibus & domus una, & mensa una, & anima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor, & anima una. Sed quia longè ab illorum virtute absumus, & per domos disjuncti sumus, saltem quando hac convenimus, id omni studio faciamus. Nam et in aliis rebus pauperes & inopes sumus, hoc loco saltem, cum hac ad vos intramus, cum

charitate nos suscipite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed animo quoque respondeat.

* Mane surgens. cxviiij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19. d.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post predicta.

ET cum viderent omnes, & murmurabant dicentes, quod ad hominem peccatorem diverstisset. Manifestum est, Judæos semper Gentium odiosos saltem. Scriptum est enim: Sequenti verò Sabbato penè universa civitas convenit audire verbum Domini. Videntes autem turbas Judæi, repleti sunt zelo, & contradicebant iis, quæ à Paulo dicebantur. Et alibi fideles etiam fratres adversus Apostolorum principem discipabant, dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, & manducasti cum illis?

* Domus mea. cxxxij.

Lectio vij.

STANS autem Zachæus dixit ad Dñm: Ecce dimidium bonorum meorum Dñno do pauperibus: & si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. Aliis illuminantibus hominem peccatorem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam coepit fidei veritate persistens, non solum se ex peccatore conversum, sed etiam inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Dño: Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, & da pauperibus: quisquis ante conversionem innocenter vixit, omnia conversus potest dare pauperibus.

* Lápides pretiosi. cxxxij.

Lectio ix.

AT qui aliqua fraude sustulit, primò hæc juxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic & ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispergit, dat pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stulticia, quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitæ légerat: rapta videlicet reddere, propria relinquere, visitabilia contemnere, pro invisibilibus etiam mori desiderare, seipsum abnegare, &

ejus qui necdum videatur, Dñmi vestigia sequi concupiscere.

T E Deum laudamus. 17.

IN OCTAVA Dedicatōis Ecclesie.

Duplex.

Omnia ut in die, præter

Lectiōes scōndi Nocturni.

Ex Epistola prima sancti Felicis Papæ Quarti.

De Consecrat. dist. 1. cap. 2.

Lectio iv.

TAbernaculum Moyses, Dño precipiente, fecisse & sacrasse, cum mensa & altari ejus, & ceteris vasis, & utensilibus ad divinum cultum explendum, legimus: & non solum divinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei unctiōne, Dño jubente, permissis nominibus. Qualiter autem hæc facta sint, & quomodo ipsa sacra non alii quam sacerdotes sacra unctiōne delibuti, Dominoque cum vestibus sanctis sacrati, & Levitæ trahebant, ferebant, erigebant, & deponabant: in ipsis institutionibus, quæ jubente Dño, conscriptæ sunt per Moysen, in lege Dñmi reperitur.

* Orantibus. cxviiij.

Lectio v.

Quærit ergo David regum piissimus amplificaverit cultum Dei, & templum Dño edificare voluerit, sed propter mal-

tum sanguinem quem effuderat, prohibitus est, & ipse collegerat expensas: Salomon quoque filius ejus, idipsum quod ipse facere optaverat, jubente & auxiliante Deo perfecit, & templum cum altari, & reliqua ad divinum cultum peragendum consecravit, in libro Regum legitur. Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrari, & omnis Israel cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Egypti, coram Domino Deo nostro septem diebus, & septem diebus, id est, quatuordecim diebus, & in die octava dimisit populos.

Oram. cxxvii.

De Consecrat. dist. 1. cap. 17.

Solemnitates dedicationum Ecclesiarum & sacerdotum, per singulos annos solemniter sunt celebranda, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicationis templi, omnibus id faciendi dans formam, cum reliquis populis eandem festivitatem celebrantur venit, sicut scriptum est: Facta sunt encenia in Ierosolymis, & hiems erat, & ambulabat Jesus in templo in porticu Salomonis. Quod autem octo diebus encenia sint celebranda, in libro Regum peracta dedicatione templi reperietis.

Mane surgens. cxxviii.

OF-

OFFICIUM
BEATÆ MARIE
IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per
Annum; præterquam
in Quatuor Tempori-
bus & Vigiliis, & nisi Offi-
cium fieri debeat de Peria,
propter Officiam aliquis
Dominicæ intra Hebdoma-
dam ponendum; ut dicitur
in Rubrica de Dominicis;
ac nisi Festum novem Lec-
tionum occurrat, sit Offi-
cium de sancta Maria modo
infrascripto.

In Vesperis Peria sexte
dicuntur Psalmi seriales in
Psalterio positi; nisi fuerit
Festum novem Lectionum:
quia tunc de sancta Maria fit
tantum Colimeth oratio in
Vesperis cum Ant. Ver-
sculo, & Oratio ut infra.
Capitulum. Eccli. 24. b

Antiphona. **A**n-
te secula creata
sum; & usque
ad futurum se-
culum non desi-
nam; & in habitatione
sancta coram ipso mini-
stravi. **Hyminus.**

Ave maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cali porta,

Sumens illud Ave
Gabrielis ore;
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem;
Sunat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes miris,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collectumur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritus sancto,
Tribus honor unus. Amen.
Diffusa est gratia in labiis
tuis. Propterea benedi-
xit te Deus in æternum.
Ad Magnificat. Antiphona.
Beata Mater, & intacta Vir-
go, gloriosa Regina mundi,
intercede pro nobis ad Dô-
minum. Dominus vo-
biscum. Et cum spiritu
tuo.